

Качкодз'об

Качкодзьоб -- водоплавний ссавець з ряду однопрохідних, які проживають в Австралії. Це єдиний сучасний представник родини **Довжина гульба качкодзьоба становить 30–40 см, хвоста 10–15 см, важить він до 2 кг. Самці** приблизно на третину більші за самиць. Тіло у качкодзьоба приземисте, коротконоге; хвіст пласкуватий, схожий на хвіст бобра, але вкритий шерстю, котра з віком помітно рідшає. У хвості качкодзьоба, як у тасманського диявола, відкладаються запаси жиру. Хутро у нього густе, м'яке, звичайне темно-коричнєве на спині та рудувате чи сіре на череві. Голова кругла. Попереду лицьовий відділ витягнутий у плаский дзьоб довжиною приблизно 65 мм, шириною 50 мм. Дзьоб не жорсткий, як у птахів, а м'який, вкритий еластичною голою шкірою, котра напнута на дві товсті, довгі, дугоподібні кісточки.

Отрута качкодзьоба

Качкодзьоб — один з небагатьох отруйних ссавців (поряд із деякими землерийками та щелезубами, що володіють токсичною слиною).

У молодих качкодзьобів обох статей на задніх ногах знаходяться зачатки рогових шпор. У самок до однорічного віку вони відвалюються, а в самців продовжують рости

Качкодзьоб — скритна нічна напівводна тварина, що населяє береги невеликих річок і ставків Східної [Австралії](#) на відносно великому ареалі від холодних [плато Тасманії](#) та [Австралійських Альп](#) до тропічних дощових лісів прибережного [Квінсленда](#). На півночі ареал проживання качкодзьоба сягає півострова [Кейп-Йорк \(Куктаун\)](#). Про поширення качкодзьоба всередині [материка](#) відомо менше. Мабуть, він повністю зник у [Південній Австралії](#) (крім острова [Кенгуру](#)) і на більшій частині [басейну](#) річок [Муррей - Дарлінг](#). Останнє спричинили, вочевидь, забруднення вод, до якого качконіс є дуже чутливим. Качкодзьоби віддають перевагу воді з температурними показником 25-29,9 °С; у солонуватій воді не зустрічаються.

Живе качконіс по берегах водойм. За прихисток йому править коротка пряма нора (завдовжки до 10 м), з двома входами і внутрішньою камерою. Один вхід підводний, інший розташований на висоті 1,2-3,6 метрів над рівнем води, під корінням дерев або в заростях.

Качкодзьоб чудово плаває і пірнає, залишаючись під водою до 5 хвилин. У воді він проводить до 10 годин на добу, оскільки щодня йому потрібно з'їдати кількість їжі, що становить до чверті його власної ваги. Активним качконіс є вночі і в сутінкову пору доби.

У природі вороги качкодзьоба нечисленні — зрідка на нього нападають [варани](#), [пітони](#) і морські леопарди, що буває, запливають у річки.

Ornithorhynchus_anatinus_-Sydney_Aquarium_Sydney_Australia_-swimming-6a (3).ogv

Качкодзьоб полює у воді. Тут він проводить близько двох годин на день. Качкодзьоб годується двічі на день - вранці та ввечері.

Ці тварини полюють на дрібну живність: личинок комах, молюсків і ракоподібних. Очі і вушні отвори качкодзьоба під час підводного занурення затуляються

дзьоба, вкри
допомогою т
стовбури дер
піском, граві
щокими качк
подрібнює з
може склада

огою
їй. З його
затонулі
разом з
набитими
г і
ьоба

ЧИ ТОБІ ВІДОМО, ЩО...

Качкодзьоб належить до найпримітивнішого ряду ссавців - яйцеродних, що успадкували багато рис плазунів. До них належить також і

форму свого тіла. Завдяки сильній мускулатурі тварина може витягуватися в довжину і проникати у вузькі щілини, рятуючись таким чином від

СПЕЦІАЛЬНІ ПРИСТОСУВАННЯ КАЧКОДЗЬОБА

Хутро: густе, гладке і блискуче, водонепроникне.

Дзьоб: служить -для пошуку їжі в донному ґрунті.

Задні кінцівки: менш — розвинені, ніж передні, служать стерном.

Отруйна шпора: зсере дини порожниста: по каналу виводиться секрет -отруйної залози, здатний убити собаку.

МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ

По берегах струмків, річок і озер в
Східній Австралії і на Тасманії.

СПЕЦІАЛЬНІ ПРИСТОСУВАННЯ КАЧКОДЗЬОБА

Хутро: густе, гладке і блискуче, водонепроникне.

Дзьоб: служить -для пошуку їжі в донному ґрунті.

Задні кінцівки: менш — розвинені, ніж передні, служать стерном.

Отруйна щпора: зсередини порожниста: по каналу виводиться секрет -отруйної залози, здатний вбити собаку.

Дякую за увагу!